

явихъ се нѣколко любители на музиката и на та-
нцоветѣ. Шафранъ, който мислѣ още живѣе, като
Капелъ Майсторъ, прѣдприе да ги обучава и на
музика и на хората и до толкозъ скоро успѣхъ,
щото ходяджъ и на Пашата да свирятъ цѣла банда,
а той се очудваше на успѣха имъ. Войниковъ най-
много успѣваше и за то отеетиѣ той станѣ наслѣд-
никъ по музиката на Шафрана! Тѣзи трупа, която
се образува въ Шуменъ и даде на нѣколцина охота
за музиката и за образованietо на краката, заминѣ
заедно съ Шафрана за Велико-Тѣрново. Струва ми се,
че калфитѣ Шафранови, Войниковъ, Симеонъ Янчевъ
и пр., го послѣдвахъ тамъ и памѣрихъ повече рев-
нители за това образование, и това още го помнятъ
по-старитѣ тѣрговци, пѣкъ и азъ се случихъ, мислѣ,
на една вечеринка данцovalна въ Тѣрново (на 1850
год.), когато бѣхъ живи Статаки Чорбаджи (у когото
бѣхъ на конакъ по поканванietо на приятеля ми
Николакя Еветатиевъ (отъ селѣщѣ Паница), Купата
Гйоргаки, Лукаки, Хаджи Димитръ, Кисимовци и
пр., а Митрополитъ бѣше Неофитъ съ Мегавулисъ и
ме задължихъ да имъ пѣвѫ въ черкова.

Въ нея година, като бѣхъ приготвилъ за печа-
тание книгитѣ си: Взаимноучителни таблици про-
странни, много повече отъ Неофитовитѣ съ разни нови
познания, съ цѣла аритмѣтика (до квадрата и куба)
доста пространно, съ рѣководство за таблицитѣ (ако
и да се моли Габровската община съ формално об-
щинско писмо и печатъ, да не напечатвамъ тѣзи мои
таблици, че имали още отъ Неофитовитѣ непродадени
и щѣли да изгубятъ, ами да ги чакамъ, до дѣ се
продаджтѣ!), Здравословие, Комедия, Священна Ис-
тория, Кратка Словесностъ или Писмовникъ нареченъ
и пр. и за това рѣшихъ се да изгубѣмъ нея година,
за да обиколъжъ Бѣлгария и Тракия, да подписвамъ
спомоществователи, нѣ и да се запознаемъ по отъ близо
съ училищата изъ Бѣлгария, съ програмитѣ и ус-